

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐθνικὴ ἐορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἠπείρῳ πολέμῳ (1940-1941).

Σημείωσις: Ἡ Ἀκολουθία αὕτη, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἁσματογράφου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 21ης Ὀκτωβρίου 1952, καθ' ἣν καὶ ἀπεφασίσθη ὁ συνεορτασμὸς τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῶν Νικητηρίων τῆς 28ης Ὀκτωβρίου. (Αἱ Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι, Τόμος Β', Ἀθῆναι 1956, σελ. 649)

ΕΙΔΗΣΙΣ

Εἰ τύχοι ἡ Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τὴν Τυπικὴν Διάταξιν τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. (Βλέπε Τυπικὸν 21ης Νοεμβρίου §8).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{4}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{4}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

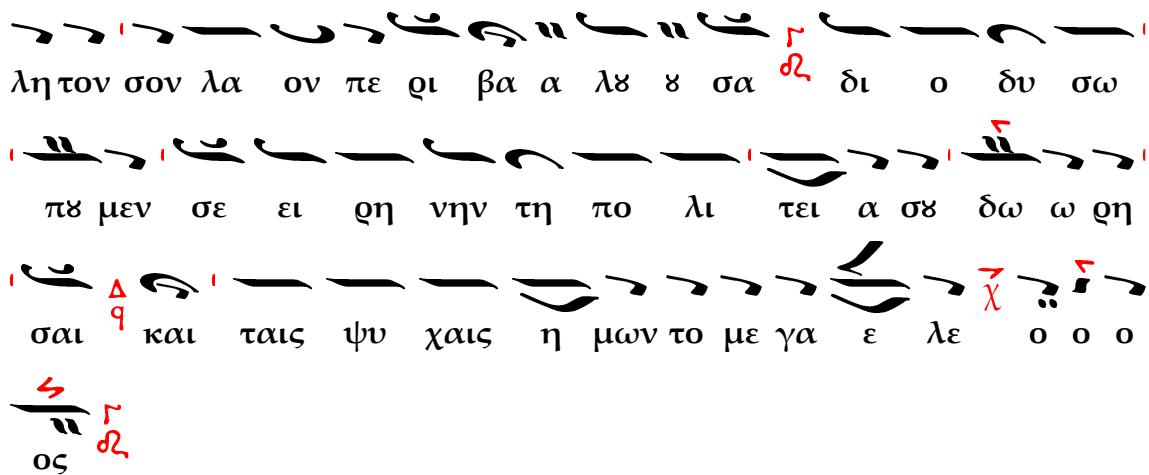
Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♭ Πα ρ

Τῆς Σκε πης σθ Παρ θε νε α νυ μνσ μεντας χα ρι
τας ^Δ₂ ην ως φω το φο ρον νε φε ε λην ε φα πλοι οis υ
περ εν νοi αν ^π₉ και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως ^Δ₂ εκ
πα σης των εχ θρων ε πι βλ ης ^π₉ σε γαρ σκε ε πην
και προ στα α τιν και βο η θον ^Δ₂ κε κτη με θα βο
ων τες σοi ^π₉ δο ο ξα τοis με γα λει οis σθ Α γνη ^Δ₂
δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ ^Δ₂ δο ξα τη προς η μας σθ
προ μη θει α Α α χρα αν τε ^π₉ (δίς)

Ἔτερον.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Ἦχος ^λ₂ Γα ρ

(Η) ε ο το κε Α ει παρ θε νε την α γι α αν
σθ 8 Σκε ε πην ^π₉ δι ης πε ρι σκε ε πεις τς εις σε
ελ πι ι ζον τας ^Δ₉ κρα ται αν τω Εθ νει σθ κα τα φυ
γην ε δω ω ρη η σω ^π₉ ο τι ως πα λαι και νυν θαυ
μα στως η μας ε ε σω σας ^Δ₉ ως νο η τη νε φε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν Σκέπην σου Ἀγνή, τὴν ἀγίαν ὑμνοῦμεν, τὴν σκέπουσαν ἡμᾶς, ἐν παντὶ καὶ φρουροῦσαν, οὓς κληρὸν σου ἀνέδειξας, καὶ μερίδα ἀπόλεκτον, ἀγαθότητι, καὶ μητρικῇ συμπαθείᾳ. Ἀλλὰ Δέσποινα, καὶ ἐν μελλούσῃ ἀνάγκῃ, ἡμᾶς διαφύλαττε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐξέστη ὡς ἔβλεπεν, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος, σὲ ἐφαπλοῦσαν ἡμῖν, τὴν θείαν Ἑσθῆτα σου, οὓσαν ἐκεῖσε Κόρη, ἱερῶς τηρουμένην, πᾶσι δὲ φανεροῦσαν, τῆς σῆς σκέπης τὴν χάριν, δι' ἧς σκέπεις καὶ σώζεις ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἀγίαν σου Σκέπην καὶ θαυμαστήν, ἣν ἐτύπου νεφέλη ἡ νομική, ἀπλοῦσα ἐκάστοτε, περιβάλλεις τὸ Ἔθνος σου, προσατενίζον Κόρη, τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν βοήθειάν σου ἀεὶ ἐκδεχόμενον, ἣν δίδου Θεοτόκε, καὶ ἐχθρῶν τὴν μανίαν, ἀπότρεπε πάντοτε, ἀφ' ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἄφεσιν, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν πάμφωτον Σκέπην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ⁶ ⁷ αλλ α
 αυ τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μ8 8 ⁶ ⁷

Ο^{Δι} ι μι σ8 8ν τεσ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
 ι ι 8 8 ⁶ ⁷ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ ^Μ ^π ⁹ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Β8} ² ⁹ ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ⁶ ⁷

Δ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^χ και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ⁶ ⁷

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ⁶ ⁷ και κα α θα αρ σει ^Δ ² ⁹
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ ² ⁹

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

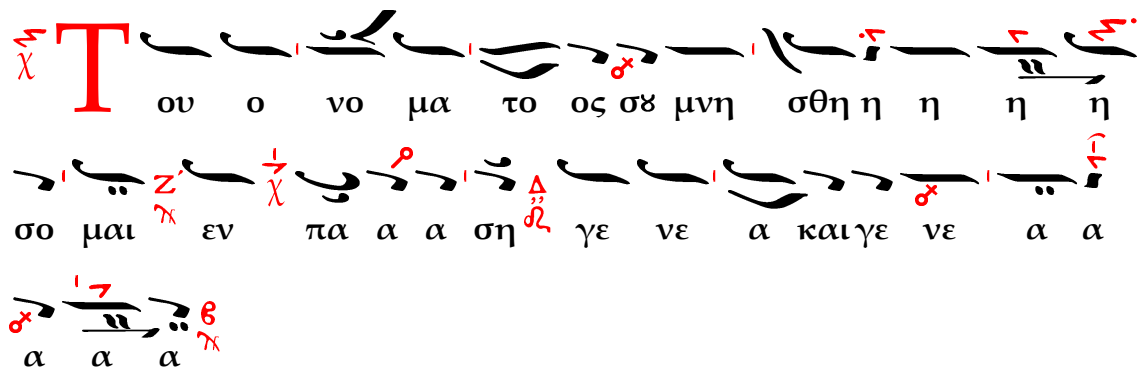
Ἦχος Βου

Μ νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου

εν πα ση γε νε α και γε νε α

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας,

σθη σο μαι εν τη σκε πητων πτε ρυ γωνσ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

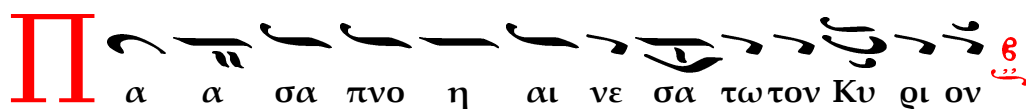
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

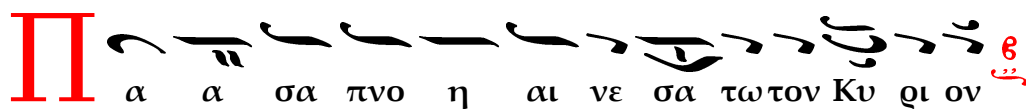
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

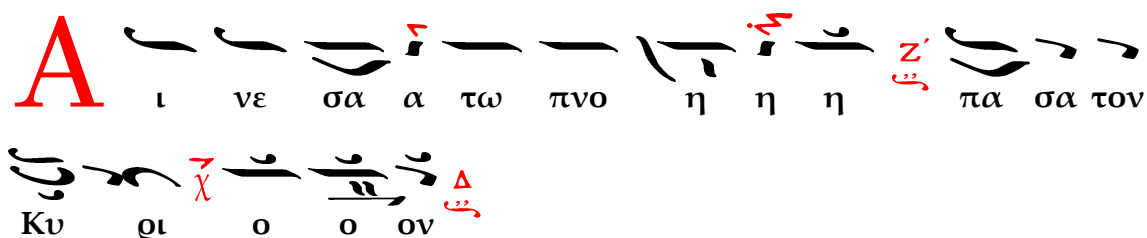
Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (α' 39-49, 56)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἑλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἑλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἑλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα

τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ
εὐδοκήσεις.

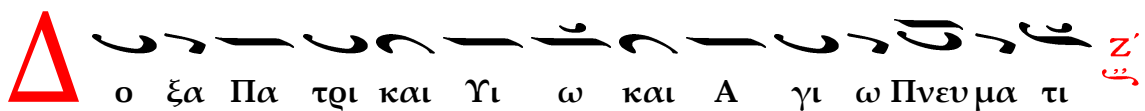
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

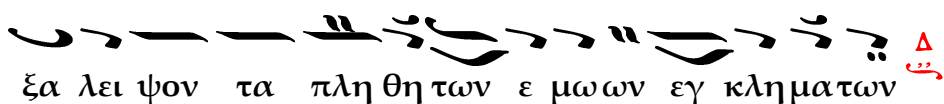
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

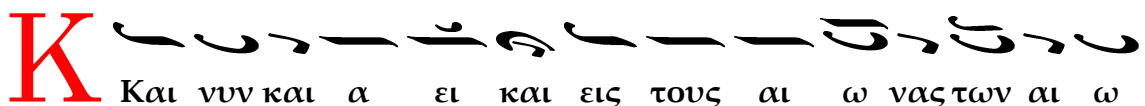
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

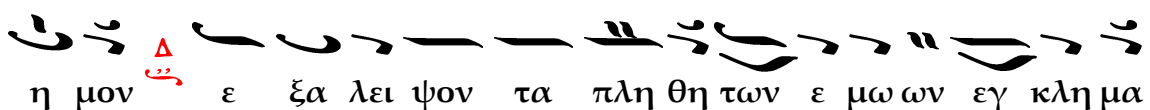
 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

 Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε η μον ε

 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

 Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

 νων Α μην Ταις της Πα να κρα αν τς πρε σβει αις ε λε

 η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Εἶτα τὸ πεντηκοστάριον στιχηρὸν ἰδιόμελον.

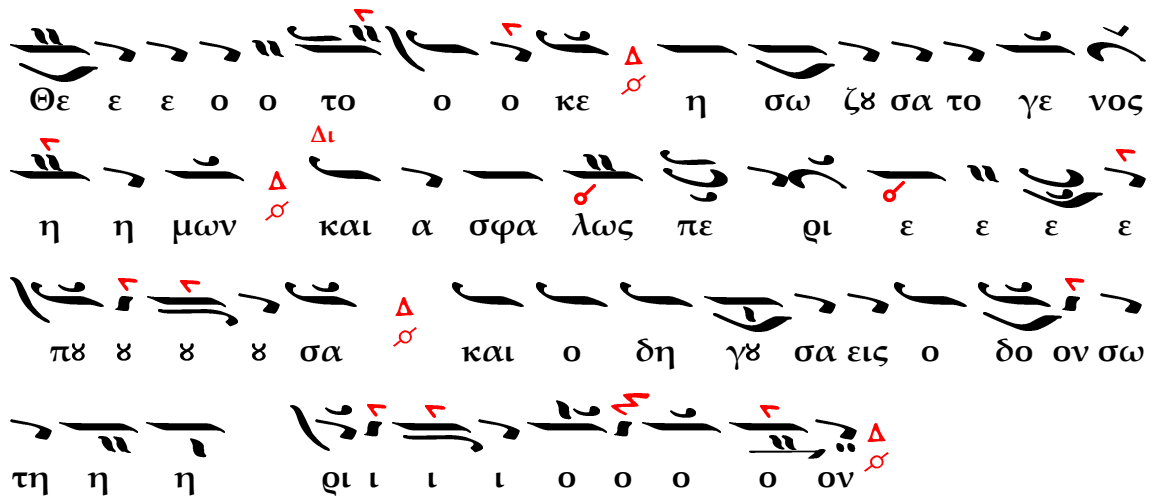
Ἦχος Πά

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

μα α α μ

Ἐκ τῆς Νέας Μουσικῆς Συλλογῆς Ἀθανασίου Καραμάνη.
Διασκευὴ ἡμετέρα.

Σ Πα
ἡ με ε ρον ἡ πα νυ μνη το ο ος Πα αρ θε
ε ε νος τη φω ταυ γη αυ της σκε πην ε φα α
πλω ω ω σα α α σα τοις πι στοις α ρι δη
ἡ η η λως ε δη η λω ω ω σε την πλ σι αν
αυ τη ης ε ευ νοι οι οι οι αν εν ευ και ρι ι
ι ι αι αις και θλι ψε ε ε σι ο ο θεν
την χα α ρι ιν α α αυ τη η ης αι αι ν δ δ ν
τες οι παρ αυ τη σκε πο ο ο ο με ε ε ε νοι
εν ευ φρο συ υ υ νη η βο η η σω ω ω
μεν χαι αι αι ρε Κε χα ρι τω με ε ε ε νη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἴτα φάλλονται οἱ παρόντες δύο Κανόνες τῆς Θεοτόκου.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὺ εἰ Παρθένε Ἑλλάδος σκέπη. Γερασίουμου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δίζ)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν παράσχου μοι, ὡς τοῦ Θεοῦ Μήτηρ Ἀχραντε, καὶ λόγον μοι δώρησαι, ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς, τὰ θαυμάσια τῆς σῆς ἁγίας Σκέπης, δι' ἧς σκέπεις πάντοτε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑψόθεν ἐφήπλωσας, τὴν ἀστραπόμορφον Σκέπην σου, νεφέλην ὡς πάμφωτον καὶ κατεκάλυψας, οὐ τῶν πόλεων, τὴν βασιλίδαν μόνον, ἀλλ' ἅπαν τὸ Ἔθνος σου τὸ χριστεπώνυμον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐώρακε πάλαι σε, ἐν ἀπορόρητῳ θεάματι, Ἀνδρέας ὁ Ὅσιος ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, περισκέπουσαν, Ἀγνή τῇ ἀναπτύξει, τῆς θείας Ἐσθῆτος σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχὺν ἀπροσμάχητον, τὸ τοῦ σοῦ Ἔθνους στρατόπεδον, λαβὼν ἐκ τῆς Σκέπης σου, κατετροπώσατο, ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ἤρε λαμπρὰν νίκη· διὸ μέλπει Δέσποινα, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Σκέπην ὑμνέω τῆς Θεοτόκου. Γερασίου.
Ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη τοῦ κόσμου καὶ θερμὴ ἀντίληψις, Παρθενομῆτορ Ἀγνή, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἀπορρήτως τέξασα, τῇ σῇ πλουσίᾳ χάριτι, τράνωσόν μου τὴν γλῶσσαν, ᾠσματικῶς μεγαλύνοντος, τὴν πανυπερθαύμαστον Σκέπην σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κεκοσμημένη κροσσωτοῖς τοῦ Πνεύματος, ὡς βασιλὶς τοῦ παντός, καὶ ὑπὲρ ἡλίου, τὰς αὐγὰς ἀστράπτουσα, ὠράθης καὶ ἐφήπλωσας, νοερῶς τὴν σὴν Σκέπην, καὶ τὸν λαόν σου ἐσκέπασας, τὸν εἰς σὲ Παρθέने ἐλπίζοντα.

Δόξα.

Ἐτύπου πάλαι τὴν ἁγίαν Σκέπην σου, νεφέλη ἡ νομικὴ, ἡ τοῦ μαρτυρίου, τὴν σκηνὴν καλύπτουσα· καλύπτεις γὰρ ἐκάστοτε, καὶ δροσίζεις καὶ θάλπεις, τὴν Ἐκκλησίαν Πανάμωμε, τῇ ἐπισκιάσει τῆς Σκέπης σου.

Καὶ νῦν.

Πλήρης φωτὸς πλήρης ἐλέους Δέσποινα, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, μυστικῶς ἐπέστης, καὶ λαμπρῶς ὑπέδειξας, τῆς πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας σου, τὴν ἐξαίρετον χάριν, τῇ ἀναπτύξει τῆς Σκέπης σου· ὅθεν κατὰ χρέος ὑμνοῦμέν σε.

Κανὼν πρῶτος.

Ὦδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ σκέπῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πηγὴ εὐφροσύνης οὐρανίου, ἡ Σκέπη σου ἡ φωτοειδής, ὑπάρχει Παναμώμητε, τοῖς θλίψεσι παλαίουσι, χάριν αἰεὶ καὶ ἔλεος, καὶ σωτηρίαν βραβεύουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρχῆθεν ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς Ἔθνος Παρθέने ἐκλεκτόν, ἔθου ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, καὶ ξένα καὶ παράδοξα, πάλαι καὶ νῦν ἐνήργησας, ἡμᾶς κινδύνων ἐξαίρουσα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥημάτων Ἀνδρέου τοῦ Ὁσίου, ἀκούσας Παρθέने εὐλαβῶς, ὁ θεῖος Ἐπιφάνιος, εἶδε σε περισκέπουσαν, λαὸν τὸν χριστεπώνυμον, ὡς βασιλίδα οὐράνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θαυμάτων τῆς Σκέπης σου τῆς θείας, ὁρῶντες Παρθένε τὴν πληθύν, ἃ ἐνεργεῖς ἐκάστοτε, ἡμῶν εἰς περιποίησιν, χαριστηρίους αἶνους σοι, Ἑλλήνων παῖδες προσάγωμεν.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Σκέπη σου ἡ παμφαής, φωτὸς αὐτοῦ βολίδας, ἀπαυγάζουσα αἰὲ Θεοτόκε, διαλύει τῶν ἐχθρῶν, τὰ ζοφερά βουλεύματα, τῶν δὲ πιστῶν εὐφραίνει, τὰς διανοίας τῇ δόξῃ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμον ἐπλήρωσας Ἀγνή, τεκοῦσα ἀνερμηνεύτως, τὸν λαλήσαντα Προφῆταις ἐν τύποις, καὶ φωτὸς τοῦ νομικοῦ, πλήρωμα κόσμῳ δείξαντα, τὴν φωταυγὴ σου Σκέπην· διὸ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα.

Ὑπὸ τὴν Σκέπην σου Ἀγνή, προστρέχομεν μετὰ πόθου, ὡς νοσσία καθ' ἐκάστην ἡμέραν· ὅθεν σκέπασον ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, εἰρήνην δωρουμένη, ἡμῖν καὶ βίου ἀσφάλειαν.

Καὶ νῦν.

Μυρίων πρόξενος καλῶν, τεκοῦσα τὸν Θεὸν Λόγον, ἀνεδείχθης τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, καὶ μυρίων ἀναγκῶν, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, λυτροῦσαι τῇ σῇ Σκέπῃ, τοὺς σὲ Παρθένε γεραίροντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκέπη πέφηνας, καὶ σωτηρία, καὶ ἀντίληψις, καὶ προστασία, τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων Πανύμνητε· ὅθεν τὴν Σκέπην τὴν σὴν μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν κηρύττομεν, Κόρη Πάναγνε, ἡ σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἐπιθέσεως τοῦ δράκοντος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὥφθης τῇ βασιλίδι. Ἀλλ' ὡς σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· **Χαῖρε Σκέπη ὁλόφωτε.**

Ὁ Οἶκος.

Ἄνωθεν ἐφαπλοῦσα, τὴν ἁγίαν σου Σκέπην, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, σκέπεις καὶ σῴζεις τὸν σὸν λαόν, καθ' ὥραν σε Ἄγνῃ ἐπιβοώμενον· νῦν δέ σου τὰ θαυμάσια, εὐγνωμόνως ὑμνεῖ κραυγάζων·

Χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία·

χαῖρε Ἑλλάδος ἡ προστασία.

Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων παράδοξον θέαμα·

χαῖρε τῶν ἀνθρώπων ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαῖρε Μήτηρ Ἀειπάρθενος τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ·

χαῖρε σκέπη καὶ ἀντίληψις τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ.

Χαῖρε ὅτι ἐφάνης σκέπουσα τὸ σὸν Ἕθνος·

χαῖρε ὅτι παρέχεις νίκας τῷ στρατοπέδῳ.

Χαῖρε πηγὴ πλουσίας χρηστότητος·

χαῖρε λαμπὰς Θεοῦ ἀγαθότητος.

Χαῖρε δι' ἧς τοὺς ἐχθροὺς ἐκνικῶμεν·

χαῖρε πρὸς ἣν καθ' ἐκάστην βοῶμεν·

Χαῖρε Σκέπη ὁλόφωτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τῆς Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς πάντοτε καὶ κατ' ἐξαίρετον τρόπον σκεπούσης τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Ἕθνος, ὡς πάλαι ἔσκεπε τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων.

Στίχ. Σκέπη σου Ἄγνῃ σκέπεις καὶ περιθάλπεις

Τοὺς πίστει ἀφορῶντας πρὸς σὲ Παρθένε.

Μητρὸς Θεοῦ Σκέπη Ἑλλάδα θειόφρονα καλύπτει.

Ἀὔπνου δοξολογίας ποτε ἐπιτελουμένης ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῶ, τῇ οὔσῃ ἐν Βλαχέρναις, ἀπῆει ὁ μακάριος Ἀνδρέας ἐκεῖσε τὰ ἐξ ἔθους ποιῶν, παρῆν δὲ Ἐπιφάνιος, καὶ εἷς τῶν παίδων αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔχων ἦθος, ἴστατο, ὡς ἡ προθυμία τόνον ἐδίδου, πότε μὲν μέχρι μεσονυκτίου, πότε δὲ ἕως πρωῒ. Τε-τάρτης οὖν ὥρας ἤδη οὔσης τῆς νυκτός, ὁρᾷ ὁ μα-κάριος Ἀνδρέας ὀφθαλμοφανῶς μεγεθεστάτην σφόδρα, παραγενομένην ἐν γυναικείῳ τῷ σχήματι ἀπὸ τῶν βασιλικῶν μετὰ φοβεροῦ ὀψικίου, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ τίμιος Πρόδρομος, καὶ ὁ τῆς βροντῆς υἱός, ἐκατέρωθεν χειροκρατοῦντες αὐτῆς, καὶ ἅγιοι πολλοὶ λευκοφόροι προεπορεύοντο αὐτῆς· οἱ δὲ ἐπηκολούθουν μετὰ ὑμνωδίας καὶ ᾠσμάτων πνευματικῶν. Ὡς οὖν ἦλθε πλησίον τοῦ ἄμβωνος, ἀπῆει ὁ Ὅσιος πρὸς τὸν Ἐπιφάνιον λέγων· Ὁρᾷς τὴν Κυρίαν καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου; Ὁ δὲ φησιν· Ναί, Πάτερ μου πνευματικέ.

Καὶ τούτων ὁρώντων, κλίνασα τὰ γόνατα αὐτῆς ἐπὶ πολλὴν ὥραν προσηύχετο, δάκρυσι ραίνουσα τὸ θεοειδὲς αὐτῆς καὶ ἄχραντον πρόσωπον. Μετὰ δὲ τὸ προσεύξασθαι, προσῆν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, δεομέ-νῃ ἐκεῖσε ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ. Ὅτε οὖν ἀπηύξατο, τὸ μαφόριον αὐτῆς, ὅπερ ἐπὶ τῆς παναχράντου αὐτῆς κορυφῆς ἔφερεν, ὡς εἶδος ἀστραπῆς ὑπάρχον, καὶ ἀποτυλίξασα ἐξ αὐτῆς, τῇ ὥραίᾳ σεμνότητι ταῖς παναχράντοις χερσὶν αὐτῆς λαβοῦσα, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχον, ἐπάνω παντὸς τοῦ ἐκεῖσε

ἐστῶτος λαοῦ διεπέτασεν, ὅπερ ἐπὶ ἱκανὰς ὥρας ἐώρων οἱ θαυμάσιοι ὑπεράνω τοῦ λαοῦ ἐκτεταμένον καὶ αὐγάζον δόξαν Κυρίου ὡς ἤλεκτρον. Μέχρις οὖν ἦν ἐκεῖ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἐβλέπετο κάκεινο· μετὰ δὲ τὸ ἀναχωρῆσαι αὐτήν, οὐκέτι τεθέατο· πάντως γὰρ ἤρεν αὐτὸ μεθ' ἑαυτῆς, τὴν δὲ χάριν ἀφῆκε τοῖς οὖσιν ἐκεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Νιτᾶ, Σαρβίλου, Ἰέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλης καὶ Εὐνίκης. (†249)

Στίχ. Σὺν ἑπτὰ τέκνοις ἡ δυὰς τῶν συζύγων
Τιμὴν τομὴν ἡγεῖτο τὴν ἐκ τοῦ ξίφους.

Δειρὴν ὀγδοάτῃ γε Τερέντιος εἰκάδι κάρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου, καὶ ἐτέρων τριάκοντα ἑξ. (†250)

Στίχ. Τέμνουσι Τερέντιον, ὃς βλύσας γάλα,
Ἐδειξε καινὸν καὶ τετμημένος τέρας.
Ἄνδρας συνάθλους ἕξ ὁμοῦ καὶ τρεῖς δέκα,
Ὅμοῦ συναθλήσαντας ἔγνων ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ, ἐπισκόπου Καισαρείας (†269), καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας (τέλη γ' αἰ.), οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμωσατέα.

Στίχ. Εἰρηνικῶς θνήσκουσιν εἰρήνης τέκνα,
Φιρμιλιανὸς καὶ σὺν αὐτῷ Μελχίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Ἑλένης τῆς αὐτοῦ μητρός. (†363)

Στίχ. Μίξας ἐλαίῳ, Κυριακὲ παμμάκαρ,
Σὸν αἶμα σεπτόν, μῖγμα καινὸν εἰργάσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ Ἄννα, λαμπάσι φλεχθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἐτελειώθη. (†363)

Στίχ. Φλεχθεῖσα σάρκα Μάρτυς Ἄννα λαμπάσιν,
Ἀειφανὴς ὑπῆρξε λαμπὰς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Διομήδους τοῦ νέου καὶ θαυματουργοῦ, ἐν Κύπρῳ. (8' αἰ.)

Στίχ. Οὐ τοῦ Διὸς ὢν, ἀλλὰ Χριστοῦ Κυρίου,
Ὁ Διομήδης ἀσκήσει ἡγιάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀβραμίου ἐπισκόπου Ἐφέσου. (9' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Νεοφύτου, ἐπισκόπου Οὐρβνίσι (Urbnisi) Γεωργίας. (9' αἰ.)

Στίχ. Ἀγγέλων πληθὺν ἰδὼν Ὁμάρ τὸ πρῶην,
Νεόφυτος ἐγένετο λουτρῷ θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου βασιλέως. (†632)

Στίχ. Τὴν βασιλείαν οὐρανῶν, Φεβρωνία,

Τῆς πατρικῆς σου προκρίνεις ὡς ἀγγέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ ὑμνογράφου, ἀνεψιοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ ἐπισκόπου γενομένου. (†807)

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὗ φορεῖ στέφους,
Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῆς οἶδε πλέκειν.

Θείου ἰσάξιος ἀσκητῆς ὑπῆρξεν,
Στέφανος καὶ εἴληφε τὰ ἴσα στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κυρίλλης (Cyrilla), θυγατρὸς τῆς ἁγίας Τρυφωνίας. (†268)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος μάρτυρος Φιδελίου (Fidelis) τοῦ στρατιώτου, τοῦ ἐκ Κόμο, μαρτυρήσαντος ἐν Λομβαρδίᾳ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ Ἡρακλέους. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ὀνωράτου (Honoratus), ἐπισκόπου Βέρσελλι. (†415)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Φερρουτίου (Ferrutius), τοῦ ἐν Μογοντιακῷ (Mogontiacum, Mainz) Γερμανίας λιμῷ τελειωθέντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Σαλβίου (Salvius), ἐρημίτου ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτοῦ τόπῳ (Saint-Saire) ἐν Γαλλίᾳ. († αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Φάρου (Faro), ἐπισκόπου Μέλδης (Meaux) ἐν Γαλλίᾳ. (†675)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γοδβίνου (Godwin), ἡγουμένου τῆς μονῆς Σταβελότης-Μαλμεδίας (Stavelot-Malmédy) πλησίον τῆς Λιέγης (Liège) ἐν Βελγίῳ. (†690)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Δορβεναίου (Dorbheneus), ἡγουμένου Ἰόνας ἐν Σκωτίᾳ. (†713)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀγγελίνου (Anglinus), δεκάτου ἡγουμένου τῆς μονῆς Σταβελότης-Μαλμεδίας. (†768)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλβερίχου (Alberic), ἐνδεκάτου ἡγουμένου τῆς μονῆς Σταβελότης-Μαλμεδίας. (†779)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ρεμιγίου (Remigius), ἀρχιεπισκόπου Λουγδούνου (Lyon), ἐν Γαλλίᾳ. (†875)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Αἰδεσίμου (Eadsin), λγ' ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας (Canterbury), ἐν Ἀγγλίᾳ. (†1050)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, ἀρχιεπισκόπου Ἰπεκίου τῆς Σερβίας. (†1266)

Στίχ. Διάδοχος γενόμενος θείου Σάββα,
Ἀρσένιος εἴληφεν αὐτοῦ τὴν χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου,

πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐν Ἀθῶ ἀσκήσαντος.
(†1340)

Στίχ. Ἀθανάσιε, τίς σε οὐ μὴ δοξάσει

Ὅν Τριάς αὐτὴν πανταχοῦ ἐδόξασεν;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νέστορος τῆς
Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1340)

Στίχ. Ἄλλος ὁ Νέστωρ οὗτος Λαύρας Σπηλαίων,

Τὸν νοητὸν νικήσας ἐχθρὸν Λυαῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Παρασκευῆς τῆς ἐν
Πιριμὶν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Πινέγκᾳ ἐν Ἀρχαγγέλσκ. (†1340)

Στίχ. Τὸν λύχνον αἰείφωτον τῆς παρθενίας,

Παρασκευὴ τηροῦσα, Χριστῷ συνήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰώβ, ἡγουμένου
τῆς Λαύρας Ποτσάεφ, τοῦ θαυματουργοῦ. (†1651)

Στίχ. Ἰώβ τοῦ Ποτσάεφ, θαυματουργὸς ὁ μέγας,

Βιοὺς αὐλῶς, ἄφθαρτον ἔχει σκῆνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου,
μητροπολίτου Ῥοστώφ. (†1709)

Στίχ. Φίλος ὑπάρχων, Δημήτριε, Ἀγίων,

Καὶ ἁγιοπρεπῶς ἐτέλεσας βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων τεσσάρων Νεομαρτύρων
Ἀγγελῆ, Μανουήλ, Γεωργίου καὶ Νικολάου, τῶν ἐκ τῆς Λάμπης
καὶ ἐν Ῥεθύμνῃ τῆς Κρήτης μαρτυρησάντων. (†1824)

Στίχ. Δὺς δύο οὐράνιοι ὀπλῖται,

Ἐχθρὸν καταβαλόντες, εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου, τοῦ διὰ
Χριστὸν σαλοῦ, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου. (†1853)

Στίχ. ὦ! μακαρία Θεοφίλου σαλότης!

Δὶ ἧς ἐκτήσατο τὴν γνῶσιν Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων τριακοσίων
πεντήκοντα τριῶν Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν χάσματι ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Θεὸν τὸν Λόγον πιστεύοντες Πατέρες,

Δὶ Αὐτὸν ἐν χάσματι συντελευτῶσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐτήσιον σύναξιν καὶ ἐορτὴν ἐπιτελοῦμεν πρὸς
τιμὴν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, τῆς «Ἐλευθερωτρίας», τῆς κατ' ἐξαίρετον τρόπον
ὑπερμάχου καὶ προστάτιδος καὶ ἐφόρου τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
ἔθνους.

Στίχ. Ἐλευθερίαν ἡμῖν δοῦσαν Παρθένε

Ἐλευθερώτριαν πᾶς Ἑλλήν καλεῖ σε.

Μητρὸς Θεοῦ ἵτε παῖδες Ἑλλήνων κυδαίνειν χάριν.

Ταῖς τῆς ἀχράντου μητρὸς σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν
καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θο μενος ταυ της τα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν
 τη θει α δο ξη σς στε φα νων δο ξης α ξι ω
 σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν βᾶ λην της
 εκ της Παρ θε ε νᾶ σαρ κω σε ως σᾶ τᾶ υ ψι
 στᾶ ο ο προ φη της Αβ βα κᾶ μ κα τα νο ων ε
 κραυ γα α ξε δο ξα τη δυ να μει σᾶ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Ε ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
δο ξη σθ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
τοι οis υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ σ

σα

ὠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λων τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
ὥδῃ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το
το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
ψα αλ λς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
ω ω να α α α ας

Ἀντὶ τοῦ Τὴν τιμιωτέραν ψάλλεται ἢ θ' ὥδῃ τῶν δύο κανόνων τῆς ἐορτῆς
[μετὰ τῶν μεγαλυναρίων], ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ τῇ φυλλάδι

Ἦχος Βου

Α α γγε λοι την Σκε πην της Θε ο το κς
εν υμνοισμε ε γα λυ νς σιν ο τι πι ζωντας χο ρει
ει ας α παν τα χς σ πε ρι σκε πει
Α πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ θ σα την ι ε ραν

πα νη γυ ριν της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε

Θε ο το κε α γνη α ει Παρ θε νε (δίζ)

A α γγε λοι την Σκε πην της Θε ο το κε

ο ρων τεσ κα α τε πλητ τον το πως πε ρι σκε πει και σω

ω ζει τς επ αυ τη η πεποι θο τας

I α μα η μιν η δροσος Παν α χραντε η α α

πο στα ζσ σα εκ της θειας Σκε πη ης σ ως εκ νε

φε ε λης α υ λθ γι νε ται και παυ ει αρ ρω

στη μα τα ψυ χης και σω ω μα α τος των βο

ω ω ω ων των χαι ροις Α α ει παρ θε νε ευ

φρο συ νη η μων και πα ρα κλησις

A α γγε λοι και αν θρω ποι την σε πτην σ

Σκε πην τι μω ω μεν Δεσ ποινα παντας γαρ σκε πεις εν τα

αυ τη τς σε πι στω ως α νυ μνσντας

M νει αν ι ε ραν εις δο ξαν και αι νε σιν των
 θα αυ μα σι ων σθ α γει Πα να μω μη η τε α
 γαλ λο με νη η Ελ λα ας ση με ρον και πι ρει κα
 τα φευ γσ α υ πο την Σκε ε πη ην σθ εκ
 βο α α α α σοι σκε πε με ε και φυ λατ τε
 α χρι βι ς τε ρ μα των Πα νυ μνη τε

A α γγε λοι και αν θρω ποι της Πα να γνσ
 την Σκε πην με ε γα λυ νο μεν σκε πει γαρ αυ τη και σω
 ω ζει παν τας τς τα αυ την τι μων τας

O λη τη ψυ χη συν ηλ θο μεν Α χρα ντε τη
 θει ει α Σκε πη σθ αι νον χα ρι στη ρι ι ον ευ
 γνω μο συ υ νη θε ρ μη προ σα γον τες ο τι η
 μας ε ξε λε ξας εις πε ρι ποι οι η η σιν
 και εν πα α α α σι πε ρι ε ε πεις Δε σ ποι
 να και δι ε πεις και σω ζεις εκ θλι ψε ων

A α χρα ντε Πα ρ θε νε θε ο κυ η το ρ

την ποιμνήν σου περὶ σωζέσκει πᾶσα ταύτην σησκε
 ἐπὶ καὶ πρόνοια ἐν πασίν
 Περθεν Ἀγνή και κυκλωτῆ εθνῶν σου τὴν
 θείαν. Σκεπὴν σου οἱ ἀπεριτελήϊσμα ἐχέ
 Παρενεπλήρωστο τῆτος ἐμοὶ δευτέρως
 ὑμῶν σοι ἡ δὴ ὑφαναάντι διδοκο
 ὁ ὁ ὁ ρηφωτισμόν και ἐλαμψιν και πταισμά
 των τὴν ἀφῆσιν δεομαι

Κανὼν δεύτερος.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ. Ἦχος πλ. Γαδ

Μεγαλύνοψυχίμης Ἀγνῆς Παρ
 θεῖν τὴν πανάγιαν Σκεπὴν
 Μητρὶ ἀκαμπτομένη Κορηστοργή προς
 λαόν τον θεομῶς σοι ἐπιζόντα ὡς συμπάθης ξένω
 τροπῶ ἡ πλωσας νοερῶς τῶ τὴν θείαν Σκεπὴν
 σου ἀπερνεφελή φωτὸ ἐν δὲ διοτρησῆς εὐ

^{Nη}
νοι ας κη ρυτ τον τες τον πλθ τον σε Θε ο το κε με

γα λυ νο μεν ^{Γα}

^{Γα}
M ε γα α λυ νον ψυ χη μθ ^{Γα} της μο νης Θε ο

το ο κθ ^{Γα} την φω το φο ο ρον Σκε πην ^{Γα}

^{Γα}
O πα λαι εν νε φε λη στυ λο ει δει ^{Γα} ο

^{Nη}
δη γη σας λα ον τον α γνω μο να ο σος Υι ος Α χρα

^{Γα} ^{Nη}
ντε νε φε λην σε λο γι κην ^{Γα} και εμ ψυ χον α νε δει ξε ^Δ

^{Γα} ^{Πα}
σκε πθ σα και σω ζσ σα θαν μα στως ^{Γα} προς γην της α φθα ρ

^{Nη} ^{Γα}
σι ας θε ρ μη ε πι στα σι α λα ον Α γνη τον πε

ρι θ σι ον ^{Γα}

Δόξα.

^{Γα}
M ε γα α λυ νον ψυ χη μθ ^{Γα} την εν τρι σι προ

σω ω ποις ^{Γα} α να ρ χον Θε ε αρ χι αν ^{Γα}

^{Γα}
Υ ψω σα σα τας χει ρας σθ προς Θε ον ^{Γα} τον εκ

^{Nη}
σθ προ ελ θον τα ι κε τευ σας υ πε ρ η μων εν θε ν ε

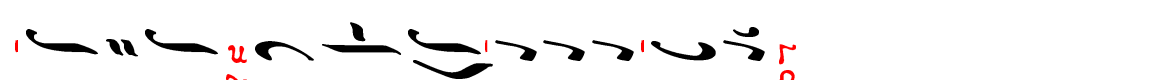
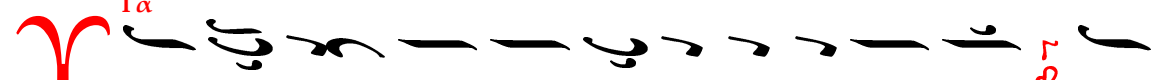
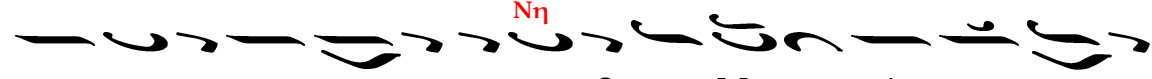
^{Γα} ^{Nη}
φα πλω σα σα νο ε ρως ^{Γα} την φω το φο ρον Σκε πην σθ

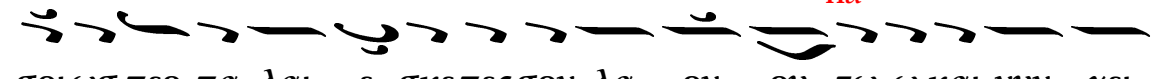
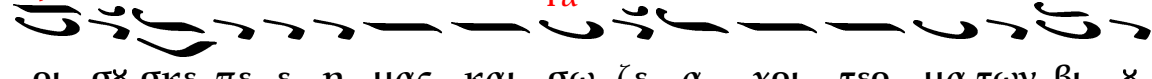

 α παν τας ε σκε πα σας τας πι στας δι ο την τς τς

 μνει αν τε λαν τες ε τη σι ως σε Θε ο το κε με

 γα λυ νο μεν

Καὶ νῦν.

 ε γα α λυ νον ψυ χη μς της Παν α χρα ντς

 Κο ο ρης τα ξε να με ε γα λει α

 μνεν τες σς της Σκε πης τας πολ λα πλας δω

 ρε ας και την χα ριν την α φθονον Μη τερ Α γνη ων κα

 τα τρυ φω μεν δι η νε κως α πο ψυ χης βο ω μεν

 σοιωσ περ πα λαι ε σκε πες σον λα ον ου τω ω και νυν χει

 ρι σς σκε πε ε η μας και σω ζε α χρι τερ μα των βι ς

 Α χραντε

ὠδὴ θ'

Ἦχος Βου

 πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

 μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

 υ λων νο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα

θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἦχος Βου

Α α πας γη γε νη η ης σκιρ τα τω τω πνε
 ευ μα α τι ι λα αμ πα α δα χα με ε νο ο ος
 πα νη γυ υ ρι ζε ε ε τω ω ω δε α
 υ λω ω ν νο ο ο ο ω ω ν φυ υ σι ις γε ραι αι
 ρα σα α την ι ε ρα αν πα α νη η γυ υ
 ριν της Θε ο ο ο μη η η η η το ο ο ο
 ρο ο ος και αι βο α α α α α τω χαι αι
 ροις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε
 α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε

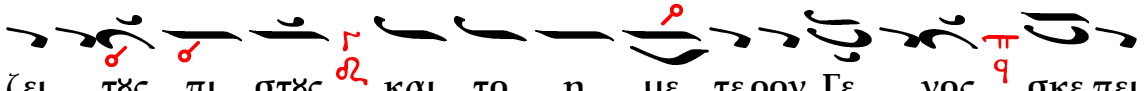
Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ς

Η θει α Σκε πη σθ Κο ρη ε πι σκι α

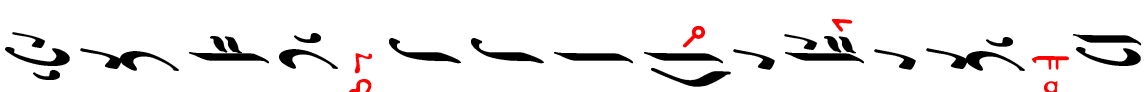
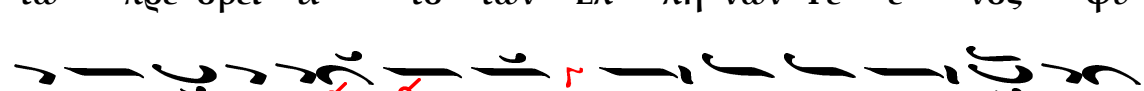

 ζει τῶς πι στῶς και το η με τερον Γε νος σκε πει

 δι ε πει και φρω ρει α πο παν τοι ω ων κιν δυ

 υ νων α πημαντον Θε ε ο το κε

Ἔτερον. Ὅμοιον.

T

 η κρα ται α σῶ Σκε ε πη και α κοι μη

 τω πρε σβει α το των Ελ λη νων Γε ε νος φυ

 λατ τε Κο ρη α βλα βες σε γαρ κε κτη με θα

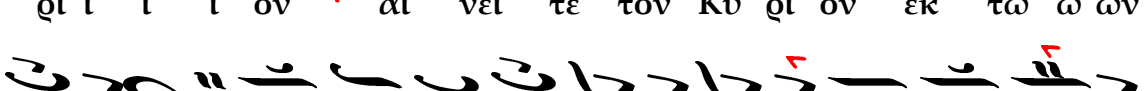
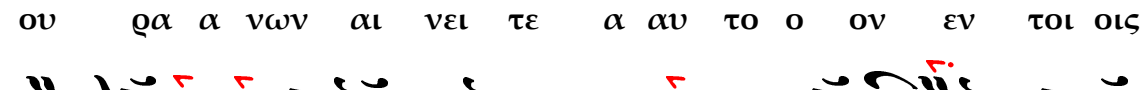
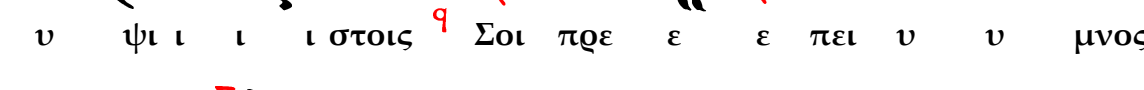
 πα αν τες κα τα φυ γην ε εν α ναγ καις

Εἰς τοὺς Αἰνους.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Π

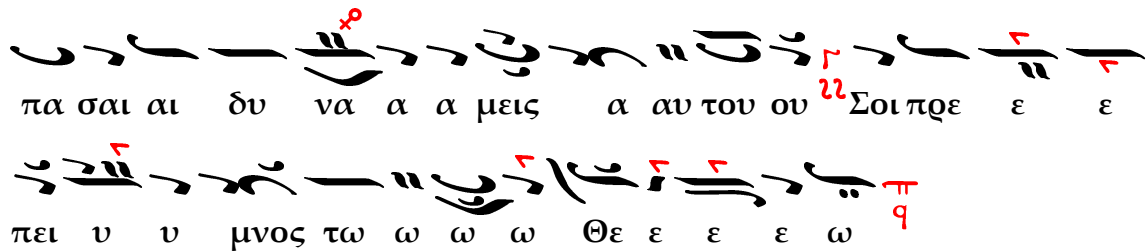
 α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

 ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

 υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A

 ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν

τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὴν Ἀειπάρθενον Κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, τὴν τῶν πολεμουμένων, συμμαχίαν καὶ σκέπην, ἡμῶν δὲ ἐξαιρέτως καταφυγὴν, καὶ ἐτοιμὴν βοήθειαν, ἀνευφημήσωμεν σύμπασα ἡ Ἑλλάς, μεγαλύνοντες τὴν Σκέπην αὐτῆς.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν παναγίαν σου Σκέπην καὶ ἀστραπόμορφον, ἣν ὡς φωτὸς νεφέλην, ἐφαπλοῖς καθ' ἐκάστην, καὶ σκέπεις καὶ καλύπτεις πάντας ἡμᾶς, ἀριδῆλως ὡς ἔγνωμεν, ἐν εὐκαιρίαις Παρθένε καὶ συμφοραῖς, μακαρίζομεν γηθόμενοι.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

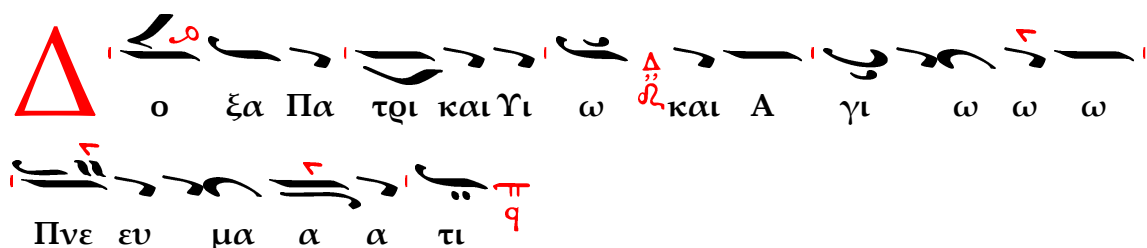
Ἡ βασιλεύουσα πόλις, Παρθένε πρότερον, ἐρρύετο κινδύνων, καὶ δεινῶν πολεμίων, τῇ Σκέπῃ σου τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ἡ Ἑλλάς δὲ νῦν ἅπασα, τῇ ταύτης χάριτι ῥύεται χαλεπῶν, συμφορῶν καὶ περιστάσεων.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς θαυμαστή σου Παρθένε περὶ τὸ Γένος σου, πάλαι καὶ νῦν τυγχάνει, τῆς εὐνοίας ἡ χάρις· διὸ ὑπὸ τὴν Σκέπην σου τὴν σεπτὴν, καθ' ἐκάστην προστρέχοντες, λύσιν εὐρίσκομεν πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ καλῶν παντοίων μέθεξιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου. Ἦχος π' Πα ρ

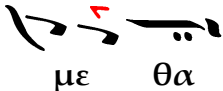

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τος
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

A ^{Πα}ι ^{Κε}αι δω ρε ε αι τη ης Σκεπη ης σως α κτι
νες παν τα χα α α πλα ς ς με ε ε ε ναι πολ λα
χως ευ ερ γε τσ σιν η η μα α ας Θε ε ο το ο ο ο
κε νο ο σω ω ω ν γα αρ την α χλυ δι ω
ω ω ω κς ς ς ς σι πο λε μι ων τας φα

λαγ γα ας εκ τρε ε ε ε πς ς ς ς σιν α δο
κη των συμ φο ο ρω ω ω ν δι ι α α λυ υ υ
ου σι ι τον ζο ο ο ο φον και ει ρη νη ην σταθη η
ρα αν η μι ιν πα ρε ε χς ς ς σιν αλλ ω
Κε χα ρι τω με ε νη Παρ θε ε ε ε νε τος χα ρι

στη ρι ςς η μων υ υ μν ς ς δε ε ξαι και ι σθι
η μων συ υ υ υμ μα α χος και αι προ στα α α
α της με χρι τερ μα α α των αι ω νο ος δε ο ο

με θα

* * *

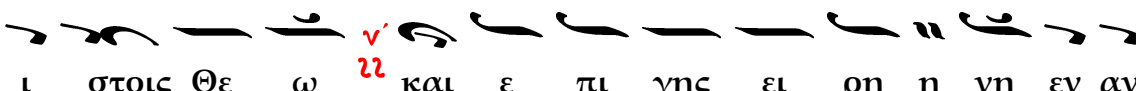
Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

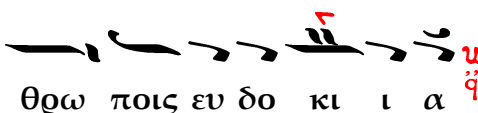
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

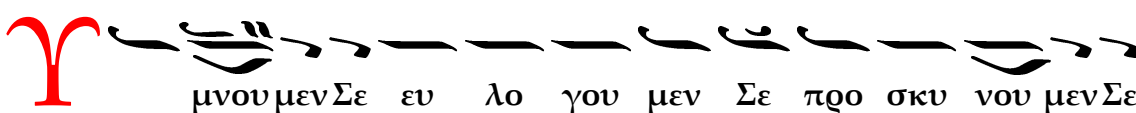
Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

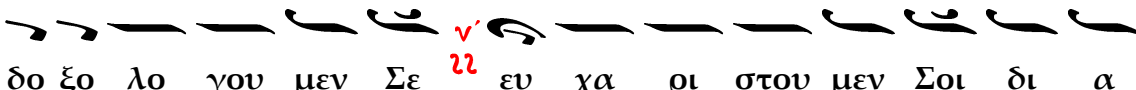
Ἦχος Πα ρ

 ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

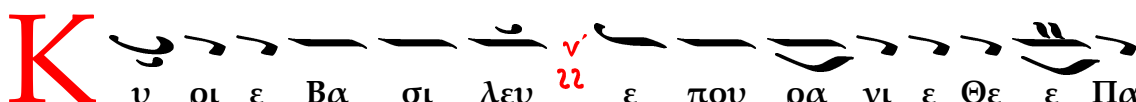
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

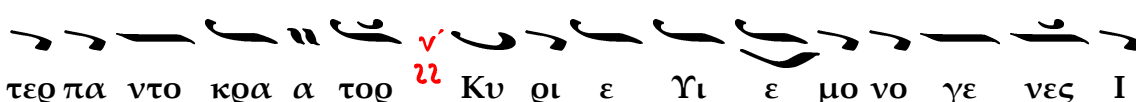
 θρω ποις ευ δο κι ι α

 μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε

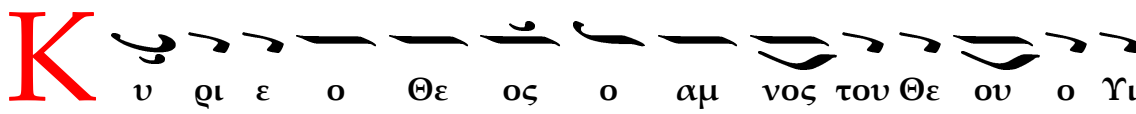
 δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α

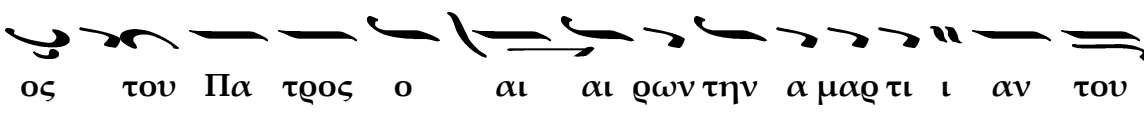
 την με γα α λην Σου δο ο αν

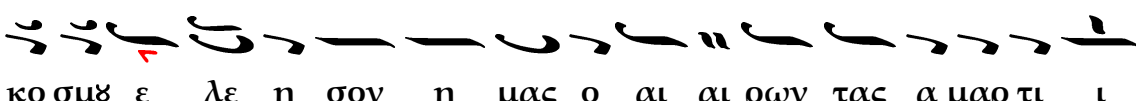
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

 τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

 η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

 Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

 ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

 κο σμ ο λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του κο ο σμ^υ₉

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων^{ν'}₂₂ ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας^υ₉

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος^{ν'}₂₂ Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην^υ₉

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε^{ν'}₂₂ και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να^{ν'}₂₂

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος^υ₉

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθηναι η μας^υ₉

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων^{ν'}₂₂ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην^υ₉

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας^{ν'}₂₂ κα

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε ^{u q̇}

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σε ^{(τρὶς) u q̇}

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^{v' 22} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με ^{v' 22} ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ

τον Σοι ^{u q̇}

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με ^{v' 22}

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μου ^{u q̇}

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{u q̇}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{u q̇}

Α γι ος ο Θε ος ^{v' 22} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{v' 22} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{(τρὶς) u q̇}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει ^{v 22} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q}

Ἀσματικόν. ⁷χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v 22} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{u q}

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ⁴ Πα ρ

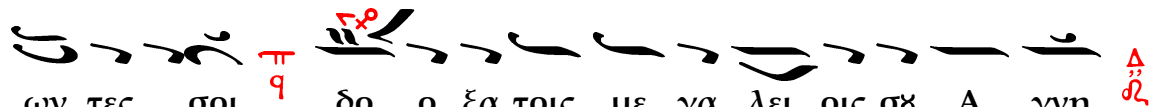
Τ ης Σκε πης σθ Παρ θε νε α νυ μν μεντας χα ρι

τας ^{Δ 22} ην ως φω το φο ρον νε φε ε λην ε φα πλοι οις υ

περ εν νοι αν ^{π q} και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως ^{Δ 22} εκ

πα σης των εχ θρων ε πι βλ ης ^{π q} σε γαρ σκε ε πην

και προ στα α τιν και βο η θον ^{Δ 22} κε κτη με θα βο

 ων τες σοι ^π₉ δο ο ξα τοις με γα λει οις σθ Α γνη ^Δ₂

 δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ ^Δ₂ δο ξα τη προς η μας σθ

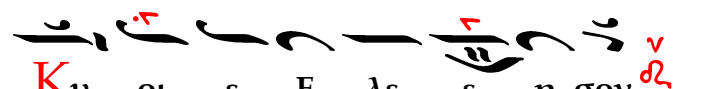
 προ μη θει α Α α χρα αν τε ^π₉
 * * * * *

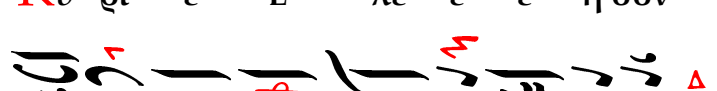
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

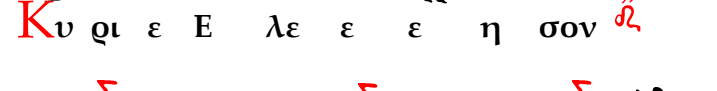
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος ^λ₂ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν₂

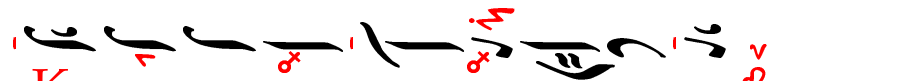
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^θ₂

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ₂

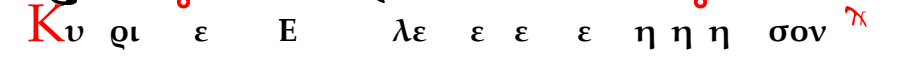
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ₂

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^θ₂

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν₂

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^λ₂ Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν₂

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ₂

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ₂

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^u_q

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ_χ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^v_δ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^λ_{πδ} Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^v_δ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ_χ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^γ₂

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π_q

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^v_δ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

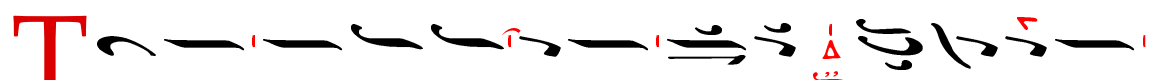
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

Ἦχος ^ω_π Δι - θ

Στίχ. α΄. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ΄ 10)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου ^Δ₂ Σω τε ε ερ

σω σον η μας

^Δ₂

Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν
κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. (μδ' 14)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ
σου. (μδ' 13)

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ἐκ τοῦ Ἡσαΐου.

Στίχ. α'. Τῆς αἰνέσεώς σου, Κύριε, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ. (Ἡσ. στ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Ἡμέρα Κυρίου Σαβαώθ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ
περήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον. (Ἡσ. β' 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

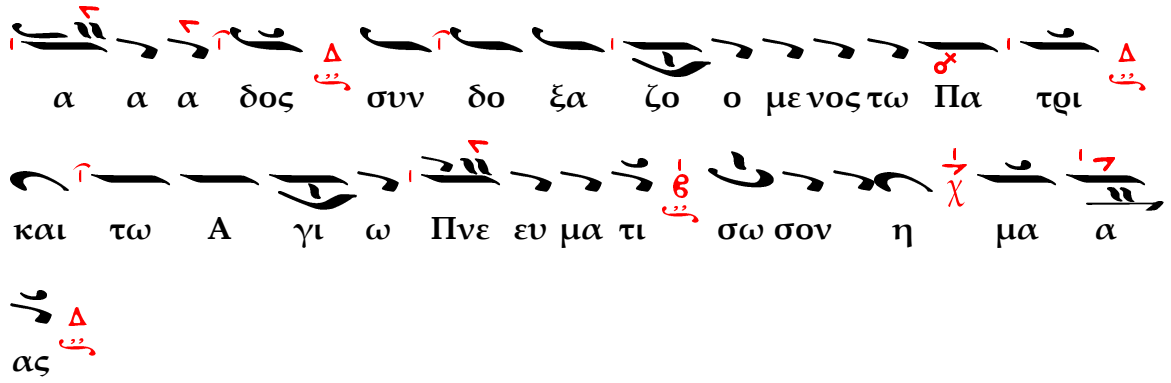
Στίχ. γ'. Κύριος Σαβαώθ, συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ
ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται. (Ἦσ. ι' 33)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τ8ς αι ω νας των αι ω
νων α μην

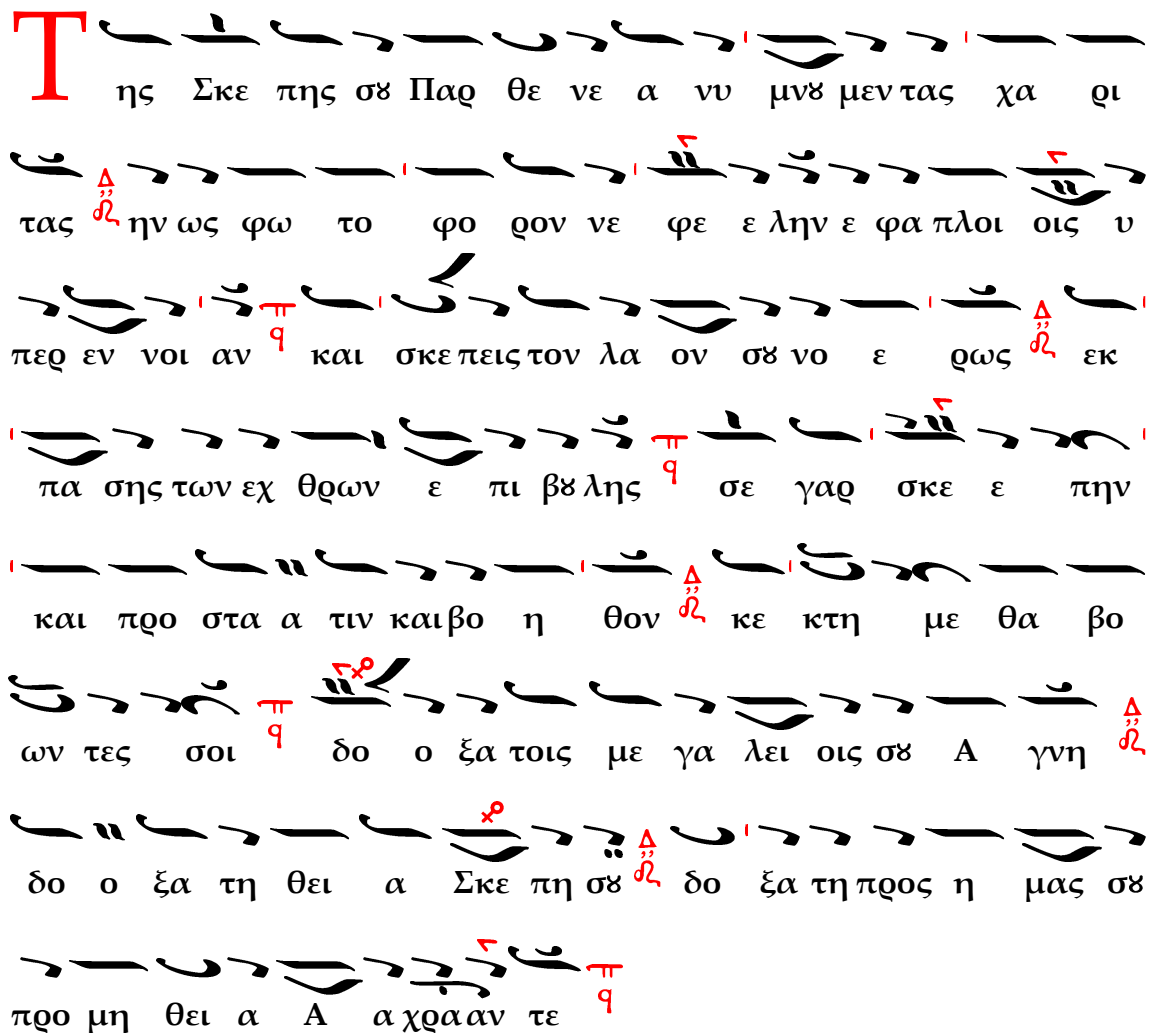
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

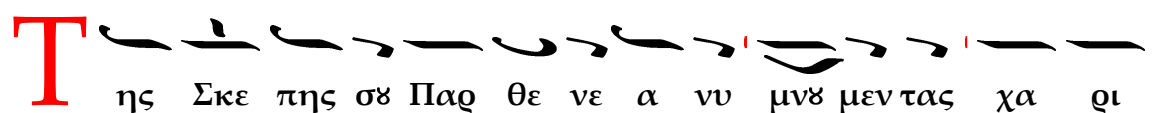
Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (μδ' 13)

Στίχ. β'. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοὶ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (μδ' 18β)

τας ᾠήνως φω το φο ρον νε φε ε λην ε φα πλοι οισ υ
 περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σϑ νο ε ρως εκ
 πα σης των εχ θρων ε πι βϑ λης σε γαρ σκε ε πην
 και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
 ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οισ σϑ Α γνη
 δο ο ξα τη θει α Σκε πη σϑ δο ξα τη προς η μας σϑ
 προ μη θει α Α α χρα αν τε

Στίχ. γ'. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου.
 (μδ' 9)

Της Σκε πης σϑ Παρ θε νε α νυ μνϑ μεν τας χα ρι
 τας ᾠήνως φω το φο ρον νε φε ε λην ε φα πλοι οισ υ
 περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σϑ νο ε ρως εκ
 πα σης των εχ θρων ε πι βϑ λης σε γαρ σκε ε πην
 και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
 ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οισ σϑ Α γνη
 δο ο ξα τη θει α Σκε πη σϑ δο ξα τη προς η μας σϑ
 προ μη θει α Α α χρα αν τε ε ε ε

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

* * *

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Τ ης Σκε πης σθ Παρ θε νε α νυ μνθ μεντας χα ρι
τας ην ως φω το φο ρον νε φε ε λην ε φα πλοι οis υ
περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως εκ
πα σης των εχ θρων ε πι βλ ης σε γαρ σκε ε πην
και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
ων τες σοι δο ο ξα τοis με γα λει οis σθ Α γνη
δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ δο ξα τη προς η μας σθ

προ μη θει α Α αχράαν τε
Ἕτερον.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε. Ἦχος πλ' Γα ρ

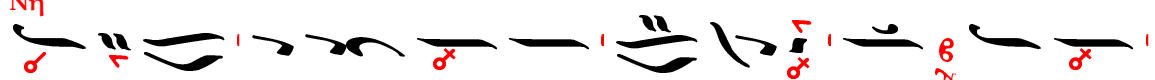
Η ε ο το κε Α ει παρ θε νε την α γι α αν
σϝ Σκε ε πην δι ης πε ρι σκε ε πεις τϝς εις σε
ελ πι ι ζον τας κρα ται αν τω Εθ νει σϝ κα τα φυ
γην ε δω ω ρη η σω ο τι ως πα λαι και νυν θαν
μα στως η μας ε ε σω σας ως νο η τη νε φε
λη τον σον λα ον πε ρι βα α λϝ ϝ σα δι ο δυ σω
πϝ μεν σε ει ρη νην τη πο λι τει α σϝ δω ω ρη
σαι και ταις ψυ χαις η μων το με γα α ε λε
ος

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Τῇ ὑπερμάχῳ. Ἦχος πλ' Νη

Ω^{Νη} σπερ νε φε ε λη α α γλα ως ε πι
σκι α ζϝ ϝ σα^{Πα} της Εκ κλη σι ι ας τα α πλη^{Νη}
ρω μα τα Πα να χραν τε εν τη πο λει πα λαι

 ω φ θ η η ς τ η β α σ ι λ ι δι ^{Νη} α λ λ ω ς σ κ ε ε π η

 τ ς ς λ α ς σ ς και υ π ε ρ μ α α χ ο ς πε ρ ι

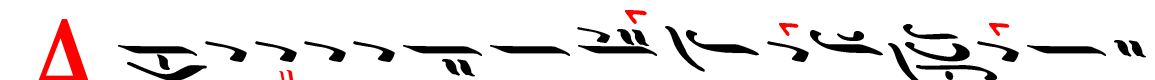
 σ κ ε π α σ ο ν η μ α ς εκ π α α σ η ς θ λ ι ψ ε ω ς ^{Δι} τ ς κ ρ α υ

 γ α ζ ο ο ν τ α ς ^{Νη} χ α ι ρ ε Σ κ ε ε π η ο λ ο ο φ ω

 τ ε ε ε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

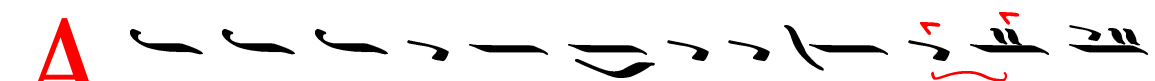
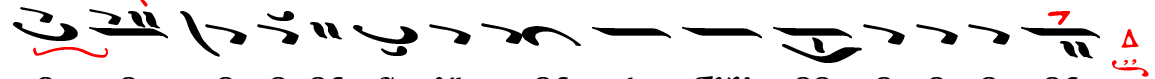
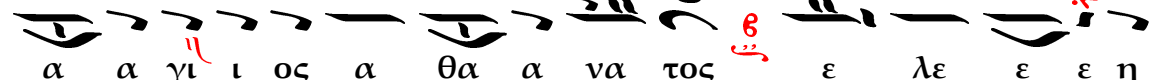
A
 α γ ι ο ο ο ς ο ο ο Θε ο ο ο ο ς

 α α γ ι ο ο ο ς ι ι ι σ χ υ ρ ο ο ο ο ς α

 α γ ι ο ς α θ α α ν α τ ο ς ε λε ε ε η σο ο

 ο ν η μ α ς

Τό τρίτον.

A
 γ ι ο ς ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ς α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ο ο ο ς

 α α γ ι ο ς α θ α α ν α τ ο ς ε λε ε ε η

 σο ο ο ν η μ α ς

Δ
 ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω Πνε ευ μα

K αἰ νυν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὧ νᾶστων αἰ ὧ

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

ν ν α α μ ε ε Α γ σ θ ε α α α

ι σ χ ν ρ ο ο ο ο ο ς Δ α α α α α α

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Ἰχθὺς ὑπὸ Διὶ - θ

0 0c 0 0 0 0 0 0 0ε ε 0 0 0 0 0

A

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μιν

Α α α α α α α ια α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

0 0 0 0 05

α α α α α α α α α α γ ι ι ι ι ι ι

α α α α γι ι ι ι ος Δ Α θα α α α

α α α α α ν α α α το ος

ε η η η σ ο ο ο ο ο ο ο ον ς η η η

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς ἐορτῆς Θεοτόκου

(ζήτει αὐτὸ τῇ ΚΑ΄ Νοεμβρίου).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἐορτῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου. Προκείμενον ἦχος γ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ὠ Γα ϝ

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι
 ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε
 π ι τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε
Χ Ο τι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α π ε ι ν ω σ ι ν
 τ η ς δ ο λ η ς α υ τ η ι δ ο υ γ α ρ α π ο τ ε ν υ ν μ α κ α
 ρ ι ο υ σ ι μ ε π α σ α ι α ι γ ε ν ε α ι

Μ ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η η μ ε τ ο ν Κ υ ρ ι
 ο ν και η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε ε υ μ α μ ε
 π ι τ ω Θε ω ω τ ω σ ω τ η η ρ ι ι μ ε

^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
 να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς ^υ και το
 ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
 βς με ε νοις αυ τον ^υ

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη η μς τον Κυ ρι
 ον ^υ και η γαλ λι α σε το πνε ευ μα μς ^υ ε
 πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μς ς ς ς ^υ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(θ' 1-7).

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας τό τε Ἅγιον
 κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἦ τε λυχνία
 καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἅγια.
 Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια
 Ἁγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς
 διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος
 χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ
 αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης
 κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ
 μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην
 σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσιασιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες,
 εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ
 χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἁγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς μδ').

Ἦχος πλ' Νη ς

A λλη λϣ ϣ ι̣ ι̣ α ^ν ρ A α α α α λλη
 λϣ ϣ ϣ ϣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α ^ν ρ A λλη λϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ι̣ ι̣ A λλη λϣ ϣ ι̣ ι̣ α ^ν ρ

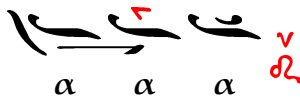
^ν χ Ἀκουσον, θυγάτερ, καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου· καὶ
 ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, ^β ^γ και ε

πι θυ ^ν χ μη σει ο βα σι λε ευς τϣ κα αλ λϣ ϣ
 ϣ ϣ ^ν ρ σϣ

A λλη λϣ ϣ ι̣ ι̣ α ^ν ρ A α α α α λλη
 λϣ ϣ ϣ ϣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α ^ν ρ A λλη λϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ι̣ ι̣ A λλη λϣ ϣ ι̣ ι̣ α ^ν ρ

^ν χ Το προ σω πον σϣ λι τα νευ σϣ σιν ^ν ρ οι πλϣ
 ϣ σι οι τϣ ϣ ϣ ϣ λα α α α ϣ ^ν ρ

A λλη λϣ ϣ ι̣ ι̣ α ^ν ρ A α α α α λλη
 λϣ ϣ ϣ ϣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ α ^ν ρ A λλη λϣ ϣ ϣ
 ϣ ϣ ϣ ϣ ι̣ ι̣ A λλη λϣ ϣ ι̣ ι̣ α α α α

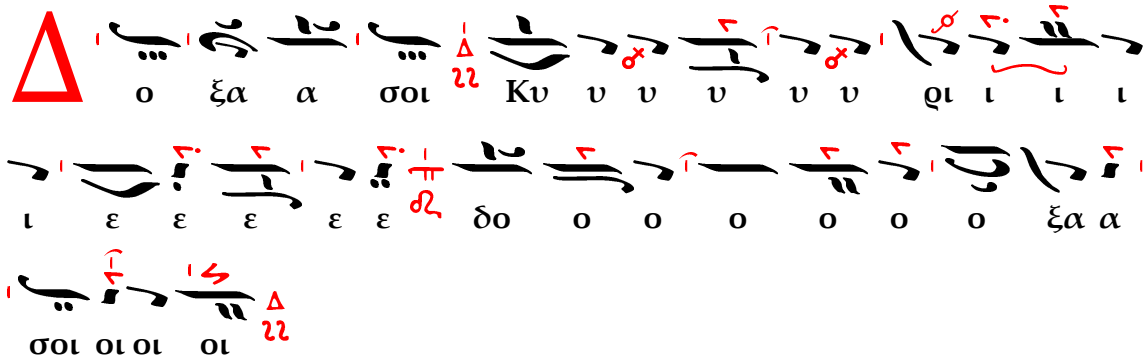

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

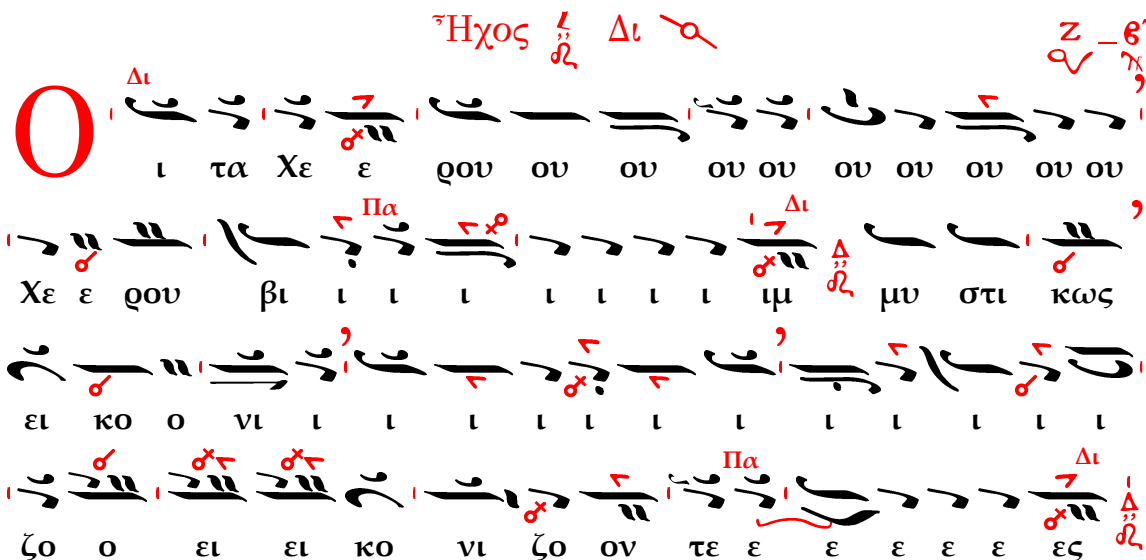
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνή δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ἦχος ἰὺ Δι' σ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
 η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω
 Πα Δι Δι Τρι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι ι
 ι ι το ον τρι σα α α α α α α ια α α α
 α α α α α α α γι ι ι ο ον υ μνον
 προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον προ ο
 σα α α δο οον τε ες Πα α σαν την βι ο ο
 τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η
 Πα Δι Δι α πο θω με θα α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι με ε ρι μνα α α α α α α αν
 Ω Νη ω ω ω ω ω ως το ον Βα α σι ι ι το ον
 Δι βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
 ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 λε ε βα σι λε ε α α α α α α α α των
 ο ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι
 οι
 Τ^M
 αϊς α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
 Πα
 αι αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
 νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν
 Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος **λ-τς** Βου ξ

Κ^{B8}
 υ ρι ε Ε λε η σον
 Κ^{B8}
 υ ρι ε Ε λε η η σο ον
 Κ^{Δι}
 υ ρι ε Ε ε λε η σον

K ^{B8}
υ ρι ε Ε λε η σον ⁶_{7X}

Π ^{B8}
α ρα σχ8 Κυ ρι ε ⁶_{7X}

Π ^{B8}
α ρα α σχ88 Κυ ρι ι ε ε ⁶_{7X}

Π ^{B8}
α ρα α σχ88 Κυ ρι ι ε ^Δ_{7X}

Π ^{Δι}
α ρα α σχ88 Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}_{7X}

Π ^{Δι}
α ρα α σχ88 Κυ ρι ι ε ^Δ_{7X}

Π ^{B8}
α ρα α σχ88 Κυ ρι ε ⁶_{7X}

Σ ^{B8} **A** ⁶_{7X}
οι οι Κυ ρι ι ε μη ην ⁶_{7X}

K ^{B8}
αι τω πνευ μα τι ι σ8 ⁶_{7X}

A ^{B8}
γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} ⁶_{7X} ^{B8}
μ8 Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α μ8 και κα τα φυ

⁶_{7X}
γη η μ8και ρυ στηςμ8

Π ^{B8} ^{Δι}
α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε

^{Ζ'} ^{B8}
ε ευ μα Τρι α δα ο μο ο ου σι ον και α

χω ω ρι ι στο ον ^ε _γ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Ὑῖῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

^ε _γ

Ε ^{B8} λε ον ει ρη η νης ^Δ ₂ θυ σι ι αν αι νε σε

^ε _γ
ως

Κ ^{B8} αι με τα τσ πνευ μα το ος σσ ^Δ ₂

Ε ^{Δι} χο μεν προς τον Κυ ρι ι ι ον ^Ζ _γ

Α ^{Δι} ξι ον ^{B8} ^Δ ₂ και δι και αι αι ον ^ε _γ

Α ^{B8} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα

βα ωθ πληρης ο υ ρα νος και η γη τηςδοξης σου
 ω σαν να εν τοις υ ψι ιστοις ευ λο γη με νος
 ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου
 ω σαν να ο εν τοι οις υ ψι ιστοις

Α μην Α μη η η η η η ην

Σ ε υ υ μν υ υ μεν σε ε Ευ λο γ υ
 μεν σοι ευ χα ρι στ υ μεν Κυ υ ρι ι ι ε και
 δε ο με θα α σ ο Θε ος η η η μων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ ἀ' κανόνος.

Ἦχος Βου

Α α γγε λοι την Σκε πην της Θε ο ο το κ υ
 εν υ μνοις με γα α λυ υ ν υ σι ο τι πι
 στω ων τα ας χο ρει ει ει ας α παν τα χ υ
 υ πε ρι ι σκε ε ε πει

Α α πας γη γε νη η ης σκιω τα τω τω πνε ευ

μα α τι ι λα αμ πα α δσ χσ με ε νο ο ος πα
νη γυ υ ρι ζε ε ε τω ω ω δε α υ
λω ων νο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι ρσ
σ σα α την ι ε ρα αν πα α νη η γυ υ ριν
της Θε ο ο ο μη η η η η το ο ο ο ρο ο
ος και αι βο α α α α τω χαι αι ροι ο ις πα αμ
μα κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε α γνη η η
η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε

Τῇ Τετάρτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Π ο τη η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο
ο ο ο ο ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ηι ι ι ι ι ι ου ου ου λη η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

χη η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η σω τη ρι ι ου λη η

η η η η ψο ο ο ο ο ο ο ο μαι αι αι η αι αι

αι αι αι και το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο και το ο

ο ο ο ο Ο νο ο μα α α α Κυ ρι ι

ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι ι ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

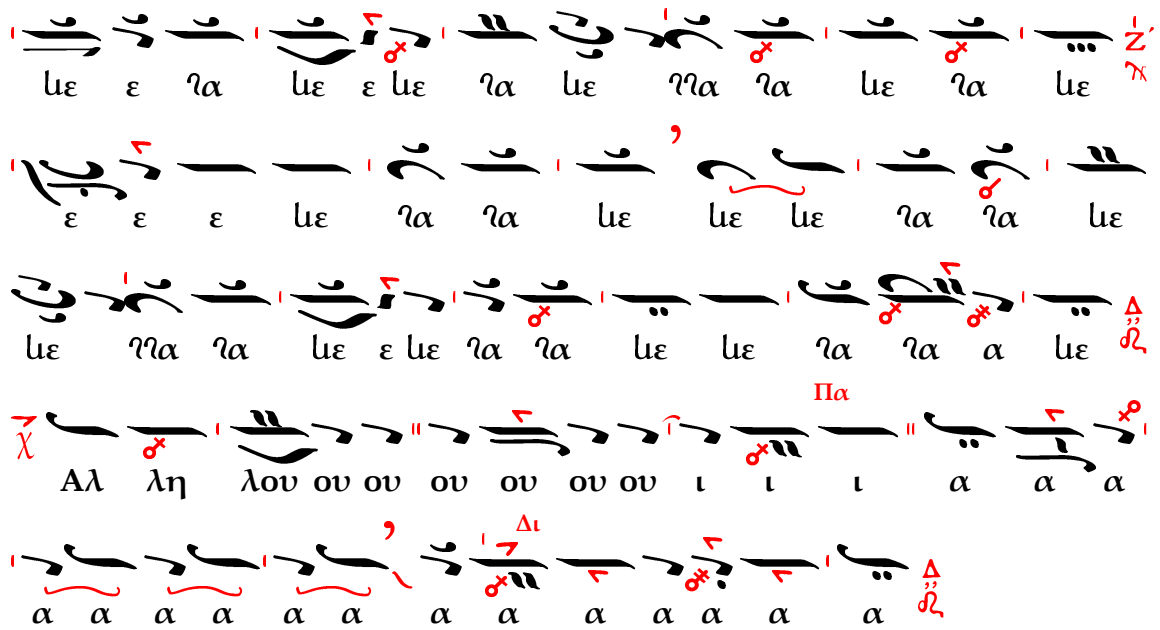
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ε πι κα α α λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε

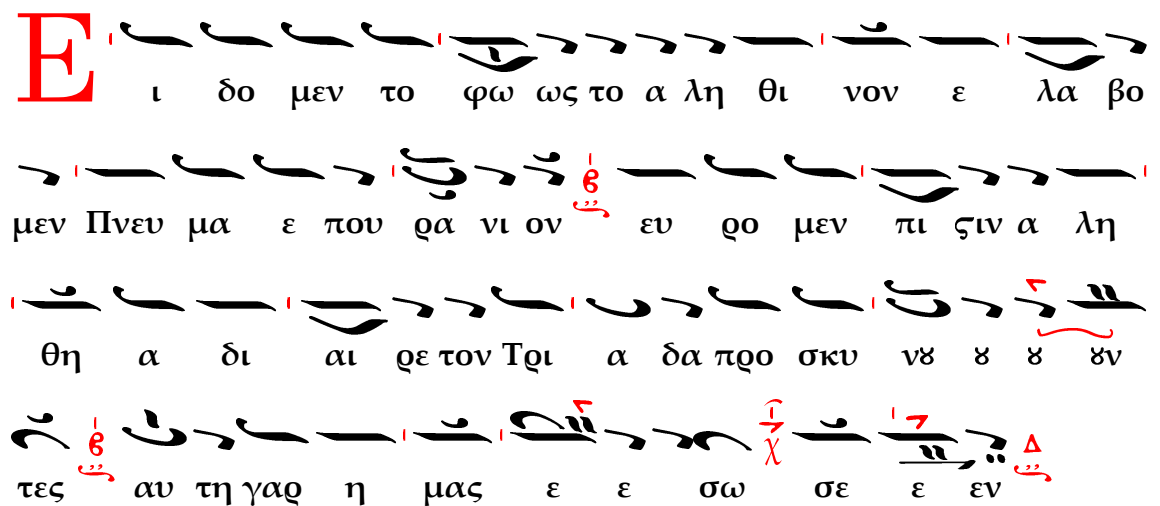
πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι αι α

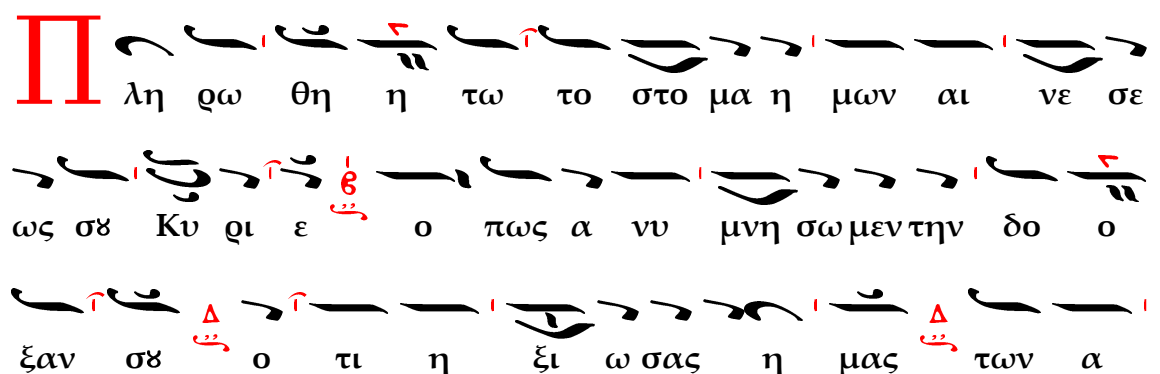
Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάτων τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

Ἦχος Δι-Θ

γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος (δις)
 Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τθ νυν και ε ως
 τθ αι ω ω νο ο ος

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ
(Τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου)

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

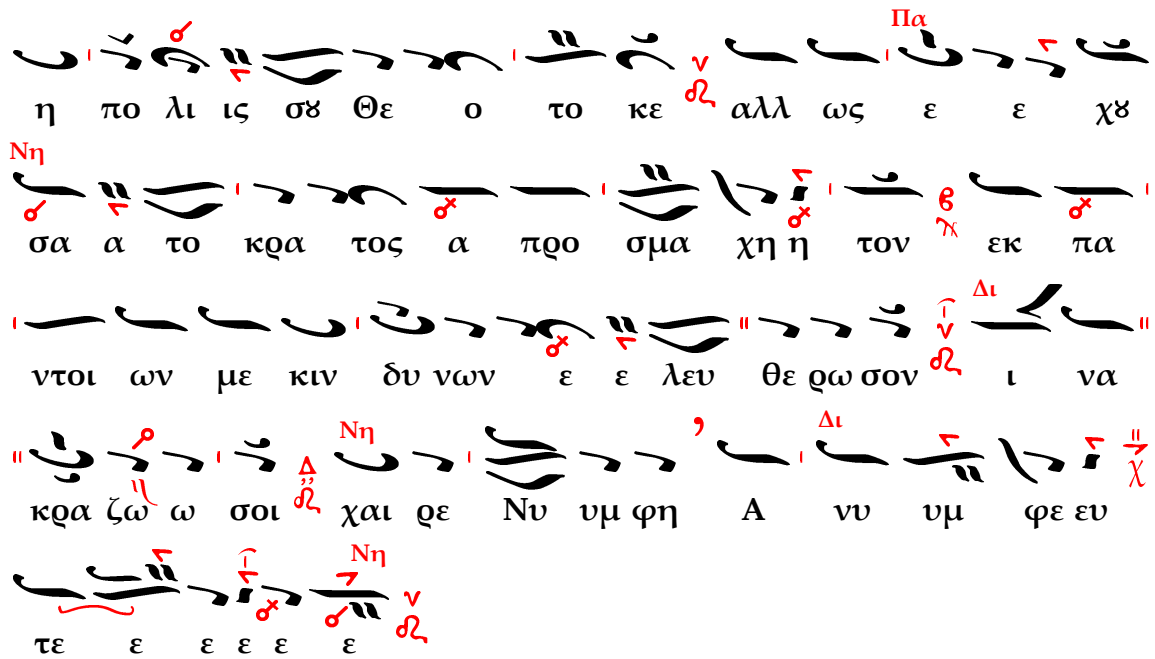
Τῆς ἐρήμου πολίτης. ᾠδὴ Πα ρ

Τῆς Σκε πης σθ Παρ θε νε α νυ μνθ μεν τας χα ρι
τας ᾠδὴ ἡν ὡς φω το φο ρον νε φε ε λην ε φα πλοι οἰς υ
περ εν νοι αν και σκε πεις τον λα ον σθ νο ε ρως ᾠδὴ εκ
πα σης των εχ θρων ε πι βλ ης σε γαρ σκε ε πην
και προ στα α τιν και βο η θον κε κτη με θα βο
ων τες σοι δο ο ξα τοις με γα λει οἰς σθ Α γνη
δο ο ξα τη θει α Σκε πη σθ δο ο ξα τη προς η μας σθ
προ μη θει α Α α χρα αν τε

Εἶτα τὸ κοντάκιον.

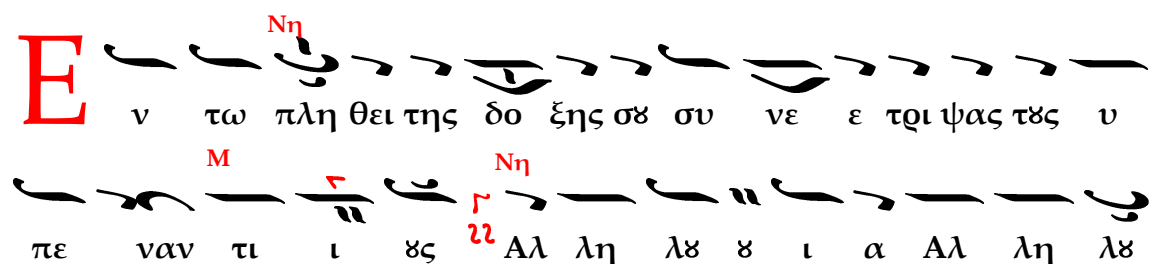
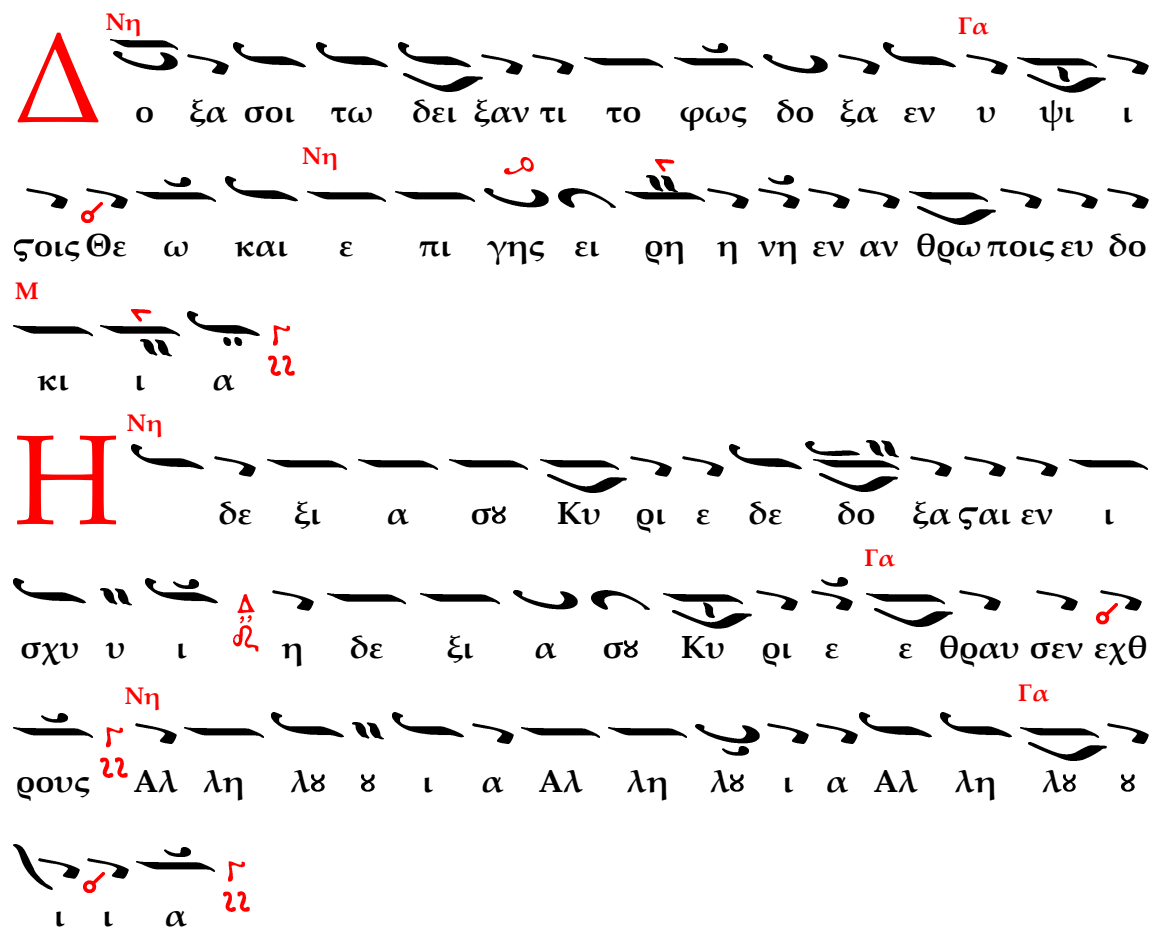
ᾠδὴ Νη

Τῆς Νη Πα Νη
η υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
τη ρι ι α ὡς λυ τρω θει ει σα τω ων δει
νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι

Εἶτα ἡ κάτωθι δοξολογία.

Ἦχος Γα ϕ

ι α Αλ λη λϑ ϑ ι ι α
 Γα 22
 Τ^{Νη} α λαι πω ρι ι αν ε τα λαι πω ρη θη μεν^{Πα} 9^{Νη} ε
 Γα Νη 22
 λο γι σθη μεν ως προ βα τα σφα γης Αλ λη λϑ ϑ ι
 Γα 22
 α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ϑ ι ι α
 Ο^{Νη} ι α γροι η μων δι ε με ρι σθη σαν^{Πα} 9^{Νη} οι οι
 Γα
 κοι η ρη μω θη σαν και η μει εις πε ρι ι υ βρι σθη
 Νη 22 Γα
 μεν Αλ λη λϑ ϑ ι α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ϑ
 ι ι α 22
 Α^{Νη} υ τοι συ νε πο δι σθη σαν και ε πε σον^Δ 22 η
 Γα Νη 22
 μει εις δε α νε στη μεν και α νω ρ θω θη μεν Αλ λη λϑ ϑ
 Γα 22
 ι α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ϑ ι ι α
 Α^{Νη} λα λα α ξα τε τω Θε ω ω πα α σα η
 Δ 22 Μ Νη 22
 γη παν τα τα ε θνη κρο τη η σα τε χει ει ρας Αλ
 λη λϑ ϑ ι α Αλ λη λϑ ι α Αλ λη λϑ ϑ ι ι
 Γα 22
 α α α α

Καὶ κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις·

Ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,

δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ') μεθ' ἐκάστην Δέησιν.

Ὁ διάκονος· Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη (γ').

Ὁ διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ κώμην, ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῇ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (μ', ἀνὰ δεκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ).

Ὁ διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην·

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὖσημον ταύτην ἡμέραν ἡγάγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ὥδην ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιὰ σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γὰρ πόρρωθεν ἰταμὸς καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ὡς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρεύων ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς

ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεφυρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰς τάφρους. Καὶ ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὀπλομάχον καὶ εἶπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθωμεν. Ὁ δὲ λαός σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἡμύνετο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Ἄλλ' ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλήν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἧτταν καὶ ἦλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὥσεί ὕδωρ καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυματιῶν σου προσέθηκαν πληγὰς· ἔθου ἡμᾶς ὥς λίθον καταπατούμενον καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς καὶ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένθησεν ἡ γῆ καὶ ἐκ πάσης οἰκίας ἦρθη εὐφροσύνη καὶ χαρά· καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Ὅτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς· ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ὥσεί καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορρημονοῦντες ὠνειδίσαντο αἰσχύνην καὶ ἐντροπήν, καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ καὶ κριτής, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι

Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ τὰ ὅσῃ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρομέν σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * * * *